

Greitakalbės

Aleksandro Stankevičiaus muzika
pagal lietuvių liaudies greitakalbes

Žodynas	
bliūdas	dubenėlis, dubuo, platus ir dubus apvalus indas sriubai, prausimuisi, skalbimui ir panašiai
putra	- sriuba iš miltų ar kruopų: <i>Putros pavalgęs, šieno nepjausi. Tiršta putra šeimynos nevaro. Išvirė putrą kaip debesį (skystą, juodą). Ne visų burnos putrai srėbti (folkloras).</i> - su miltais plaktas gėralas gyvuliams: <i>Paduok veršui putros. Girdė kumelę putra.</i>
vapsva	Vapsvos, panašiai kaip širšės, priklauso Hymenoptera šeimai. Jos pasižymi trumpesniais kūnais ir platesniais liemenimis, taip pat ryškiai geltona ir juoda spalva.
viksva	standi, šiurkšti, prasta pašarinė žolė
vizg	vizgėti, vizga, vizgėjo judėti, krutėti: Kirmėlių pilna - vizga tik vizga. vizgėjimas.

Greitakalbės – tai smulkiosios tautosakos žanras, posakiai, garsažodžiai, kurie sudedami į posmelius dėl skambėjimo, bet nebūtinai dėl minties. Juos dažniausiai reikia tarti greitai, o tai nebūna taip lengva. Tariantysis tankiai suklysta sukeisdamas skiemenis ar žodžius vietomis, arba net patys prikuria savo panašius garsus, kurie sukelia juoką besiklausantiems, o atlikėjui – norą vėl pakartoti ir nesuklysti. Greitakalbės lavina sudėtingų junginių, skiemenų, kalbos garsų tarimą. Jos tinka ir vaikams, ir suaugusiems, ir dainininkams, ir bet kam, nes tai lyg mankšta burnai, protui, liežuviui, kvėpavimui ir priemonė gerai nuotaikai sukelti.